

αν δεν κωω εγω
αν δεν κωω εσυ
αν δεν κωωμμε εμεις
πωω θα γενουνε
τα σκωταδια λαμψη?

Τήν περασμένη Κυριακή τὰ τάνκς μπήκαν και πάλι στην 'Αθήνα. 'Ο δικτάτορας του 'Απρίλη του εξηνταεφτά αντικαταστάθηκε από τον δικτάτορα του Νιόβρη του έβδομηνατρία. 'Η Σ.Ι.Α εφαρμόζει τό γνωστό κόλπο του αποδιοπομπαίου τράγου: παραβλέποντας τή χρεωκοπία του συστήματος ρίχνει κάθε ευθύνη σε συγκεκριμένα πρόσωπα.

Γιά μωω δέν μωωρει νά υπάρξει καμμιά αμφιβολία. Γιά μωω δέν υπάρχει καμμιά διαφορά αν ο δυνάστης ονομάζεται Παπαδόπουλος ή Γκιζίκης, αν ή καταπίεση εφαρμόζεται από μιά δικτατορία ή μιά ψευδοδημοκρατία. 'Ο δικός μωω ο άγώνας δέν έχει σχέση με ονόματα και προσήματα. Είναι άγώνας αρχών, άγώνας για τήν ελευθερία, άγώνας για τό σοσιαλισμό.

Σέ τούτο τον άγώνα δέν έχουν θέση ούτε οί καιροσκόποι ούτε οί λιπόψυχοι. 'Η αλλαγή φρουράς στην 'Αθήνα μωω αφήνει ασυκίνητους και ή πιθανή επιστροφή τής δεξιάς στην αρχή σε μιά ψευδοδημοκρατία δέν θα αναστείλη τον άγώνα μωω. Μόνο ή τελική επικράτηση τής λαϊκής θέλησης θα σημάνη τό τέλος τής πάλης.

Φοιτητές & δικτατορία

«Τό μέλλον ήδη άρχισε. Καθημερινά ή νεολαία μωω τό θυμίζει με τις άρνήσεις της και τήν όργή της. Νά αναρωτηθή κανείς για τό μέλλον σημαίνει, ίσως πρώτα - πρώτα νά ρωτήση τήν ίδια τή νεολαία.»

P. ΓΚΑΡΩΝΤΥ

'Η πρόσφατη φοιτητική εξέγερση στην 'Αθήνα, πού είχε σαν συνέπεια τήν κινητοποίηση χιλιάδων λαού και τό ολοκληρωτικό ξεσκέπασμα τής δικτατορίας, δέν μωωρει παρά νά ειδωθή μέσα στα πλαίσια και σαν συνέχεια μιάς σειράς φοιτητικών εξεγέρσεων στην Ευρώπη και τήν 'Αμερική. 'Ο ρόλος τής φοιτητικής, σε συνεργασία με τήν εργαζόμενη νεολαία, στη διεκδίκηση βασικών οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων ενός λαού, ή δυναμική ώριμότητα αλλά και ή ευθύνη με τήν οποία ή νεολαία αντιμετώπιζει τὰ διάφορα κοινωνικά προβλήματα, δημιουργεί ποιοκεφάλους στους άπανταχού κυβερνώντες, αλλά αναγκάζει και τὰ επαναστατικά κινήματα νά αναθεωρήσουν, ξεπερασμένες από τὰ γεγονότα, τακτικές δράσης και συντονισμού.

'Η εξέγερση δέν μωωρει νά εκφραζε μόνο τὰ αισθήματα του λαού και τής νεολαίας απέναντι στην 'Ελληνική δικτατορία, εκφραζε συγχρόνως στο άπόλυτο τήν όργή και τήν αγανάκτηση τής νεολαίας (γενικά) απέναντι σε μιά κοινωνία φθαρμένη και διαβρωμένη από τις ίδιες τις έσωτερικές αντιφάσεις της. 'Ηταν ένα μήνυμα αισιοδοξίας, (άσχετα με τό άποτέλεσμα) και για μωω και για τούς νέους όλου του κόσμου, ιδιαίτερα όμως για μωω, πού ζούμε από κοντά και από μέσα τό δράμα, του 'Ελληνικού Λαού.

Δέν ήταν τυχαίο ούτε συμπτωματικό τό γεγονός ότι στις πρόσφατες αναταραχές αλλά και στις προηγούμενες ή παρουσία και ή δυναμικότητα τής νεολαίας πλειοψηφούσε. Δέν είναι ούτε τυχαίο ούτε συμπτωματικό τό γεγονός ότι σά παγκόσμια κλίμακα τὰ νεολαιίστικα και φοιτητικά κινήματα έγιναν τήν τελευταία δεκαετία ο συνεχής

πονοκέφαλος των «επί γής» αρχόντων, με τήν άρνήσή τους νά ενσωματωθούν — στα διάφορα συστήματα — με τήν αμφισβήτηση καθιερωμένων αρχών — φιλοσοφικών, θρησκευτικών, ήθικών, κοινωνικών. 'Ενα ήφαιστειο άρχισε νά σιγοβράζει, είναι διαπιστωμένο, μέσα στους κόλπους τής άστικής κοινότητας. Στην αρχή δειλό και άπροσανατόλιστο, πιδ ύστερα δυναμικό και περισσότερο συνειδητοποιημένο, τώρα επαναστατημένο και οραματιζόμενο μιά νέα κοινωνική διάρθρωση, προσαρμοσμένη στα μέτρα τής εποχής, των νέων κοινωνικών αναγκών και απαιτήσεων πού νά προσφέρη στον άνθρωπο και τον νέο τήν δυνατότητα ν' αναπτυχθή και νά ολοκληρωθή πάνω σε σωστές βάσεις, και μέσα σε σωστές κοινωνικές προοπτικές. Αιτήματα δέβαια πανάρχαια, μωω πάντα πρόσφατα, όλων των καταπιεζομένων όλων των εποχών.

Μά αν ή εξέγερση πνίγηκε στο αίμα, αν τὰ τάνκς και τὰ πολυβόλα έκαμψαν πρds στιγμή τήν πρωτοποριακή αντίσταση τής νεολαίας. Τό αίμα πού χύθηκε δέν πήγε χαμένο.

'Από τήν άλλη πλευρά οί εξελίξεις τής περασμένης Κυριακής υπερακάλυπτον όρισμένως τὰ γεγονότα. 'Η φοιτητική εξέγερση ήταν ή άστική του ξεγυμνώματος τής λειτουργίας και τής δομής του καθεστώτος όχι όμως και τό αποκλειστικό αίτιο.

'Ο βίος και ή Πολιτεία του Καθεστώτος Παπαδοπού, είχε άρχιση νά δείχνη σημαία φθοράς και άποσύνθεσης από πολύ πιδ πριν — 'Αποτυχία στο Κυπριακό, στην οικονομική πολιτική, στο πέρασμα στις «Δημοκρατικές» διαδικασίες. Πράγμα πού ανάγκασε τούς πάτρωνες του καθεστώτος ν' αναζητήσουν έφεδρίες, μέσα από τούς

κόλπους του. 'Η δική μωω διαπίστωση είναι ότι ενέργειες σαν τής περασμένης Κυριακής δέν ανακόπτουν τήν φθορά ούτε τήν περιορίζουν. 'Αντίθετα οξύνουν τις έσωτερικές αντιθέσεις, πού με τή σειρά τους άφυπνίζουν όλο και περισσότερα στρώματα λαού και νεολαίας.

'Η φοιτητική εξέγερση δέν τέλειωσε με τό πνίξιμό της στο αίμα. Μόλις τώρα άρχίζει. 'Η αντικατάσταση του Παπαδόπουλου με ένα άλλο δικτάτορα δέν λύνει τό πρόβλημα, όσο κι αν ύποσχέσεις σαν αυτές πού έδωσε ή νέα κατάσταση, για εξομάλυνση και για άπόδοση στο λαό των κυριαρχικών του δικαιωμάτων φιγουράρουν στις πρώτες γραμμές των δηλώσεων τής νέας Χούντας. Τά δικαιώματα των λαών δέν χαρίζονται κτώνται και κερδίζονται με άγώνες.

'Η πάλη ενάντια στη δικτατορία και τον 'Αμερικάνικο 'Ιμπεριαλισμό θα τελειώσει, με τήν ολοκληρωτική νίκη του εργαζόμενου λαού και τής πρωτοπόρας φοιτητικής νεολαίας.

Του Γ.Γ. τής Σοσιαλιστικής Νεολαίας (ΕΔΕΝ)

M. ΤΕΜΒΡΙΩΤΗ

- Τὰ πρόσφατα γεγονότα στην 'Ελλάδα -

Μέ αποδοκιμασία, άγονάκτηση και, τό λιγότερο, με άφάνταστη λύπη πληροφορηθήκαμε τὰ πρόσφατα γεγονότα στην 'Ελλάδα. 'Ο βίαιος και άπάνθρωπος τρόπος με τον οποίο ή «'Εθνική κυβέρνηση» άντιμετώπισε τήν «αναρχική μηδενιστική μειονότητα» μωω άφνησε με άνοικτό τό στόμα. Λανθασμένα όμως, διότι από ένα δικτατορικό καθεστώς, όλα πρέπει κανέναν νά τὰ περιμένει.

Μετά από έξη χρόνια συνεχούς προπαγάνδας και στήριξης κάθε πολιτικής έλευθερίας, ή 'Ελληνική φοιτητική νεολαία ξεσηκώνεται για τήν επαναφορά τής Δημοκρα-

τίας, αναγκάζοντας τήν Κυβέρνηση νά ξαναχρησιμοποιήσει τὰ τάνκς. 'Ισως μάλιστα αυτές οί διαδηλώσεις νά στάθηκαν μιά άφορμή για τήν Κυβέρνηση νά στερήσει όρισμένες πολιτικές ελευθερίες πού, εξαναγκασμένη από τις περιστάσεις, παρεχώρησε. Καί όταν, μετά από έξη όλόκληρα χρόνια συστηματικής πλύσης έγκεφάλου, δέν κατάρθωσαν νά πάρουν με τό μέρος τους ούτε καν τὰ παιδιά, πού τώρα σχηματίζουν τις ίδιες τους, σημαίνει ότι τό καθεστώς τους απέτυχε παταγωδώς, και όσο γρηγορότερα φεύγουν, τόσο τό καλύτερο γι' αυτούς.

Βέβαια, πρέπει νά παραδεχτούμε ότι οί φοιτητές, χωρίς κανένα όπλο, χρησιμοποιώντας μόνο πέτρες και ό,τι άλλο έβρισκαν, ήταν από τήν αρχή καταδικασμένοι. Με τις ενέργειες τους όμως, ζδειξαν τήν καθαρή άποτυχία του καθεστώτος.

Και μωω ανακοινώνουν όπο τὰ ραδιόφωνα, ότι «ελάχιστα εξτρεμιστικά στοιχεία, προκαλούσαν καταστροφές και πυρκαγιές». Μά ποιούς τέλους πάντων νομίζουν πώς κοροϊδεύουν; Μέχρι ποιού σημείου υποτιμούν τή νοημοσύνη μας; 'Εκείνο πού «ξεχνούν» ν' αναφέρουν είναι ότι οί διαδηλωτές έβαλαν φωτιές για ν' άποφύγουν

τά δακρυγόνα άέρια με τα όποια τούς έπληξαν οί άπυρομαχικοί. Κι' αν οί διαδηλωτές ήταν «ελάχιστοι», τότε γιατί ή άστυνομία αναγκάστηκε νά ζητήσει τή βοήθεια του στρατού; Και συνεχίζουν λέγοντας ότι «ελάχιστοι άντιδημοκρατικοί φοιτητές, ένωμένοι με όρισμένους άφελείς εργάτες, χρησιμοποίησαν τή βία, για νά διαταράξουν τό φιλήσυχο 'Ελληνικό λαό. 'Αλλά ή βία δέν κατορθώνει τίποτα, γιατί είναι ή ίδια τό πρόβλημα!»! Και τούς ρωτούμε: Ποιοί χρησιμοποίησαν βία; Ποιοί πέρισσαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

... ΤΟΝ ΚΗΤΡΕΙΩΜΕΝΟ ΜΗΝ ΤΟΝ ΚΛΑΙΣ
ΜΟΝΤΕ ΚΙΩΝ ΑΣΤΟΧΗΣΕΙ
ΚΙΩΝ ΑΣΤΟΧΗΣΕΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ
ΚΑΚΛΙ ΚΗΤΡΕΙΩΜΕΝΟΣ ΘΑΝΑΙ
ΚΑΚΛΙ ΕΙΝ ΟΙ ΚΟΡΤΕΣ ΚΗΟΙΖΕΣ...

Ημερολόγιο

ΤΟ ΜΑΚΕΛΙΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Αύθεντικό από κάποιο φοιτητή

● Η μείωση της θητείας αποτελεί για τους νέους ένα από τα πιο βασικά αίτηματα. Η έκφρασή του στη βουλή από τον αρχηγό της ΕΔΕΚ βρίσκει σύμφωνο το λαό και αντιμετώπιση ένα σωρό παρδαλά στοιχεία που λίγο να άζονται για προβλήματα που δεν είναι δικά τους. Ποιό όμως το αποτέλεσμα της δίχρονης θητείας; Φυσικά για όσους έχουν οικονομική ευχέρεια τα πράγματα δεν είναι και τόσο τραγικά: Ίσως καθυστέρηση δύο χρόνων από τις σπουδές τους; Ίσως καθυστέρηση δύο χρόνων ώσπου ν' αναλάβουν την δουλιά του γονιού τους. Όμως για τους άλλους που αποτελούν και την πλειοψηφία τα πράγματα δεν είναι τόσο όπλα. Για όσους κατάφεραν να τελειώσουν το Γυμνάσιο ίσως να σημαίνει το χάσιμο μιας υπότροφιας και κατά συνέπεια των σπουδών. Η περίπτωση όμως όσων αναγκάζονται να δουλέψουν μόλις τελειώσουν το Δημοτικό είναι τραγική: Για δύο ολόκληρα χρόνια χάνουν ένα εισόδημα με το οποίο ζούσαν και βοηθούσαν και την οικογένειά τους για να πάρουν λεφτά που ούτε για τσιγάρα δε φτάνουν. Το να μιλούμε για «αύξηση» ενός τόσο μηδενικού ποσού είναι το λιγότερο γελοίο. Ούτε πολλαπλασιασμένη δεν ήταν αρκετή. Και μετά τα δύο χρόνια ξαναρχίζουν από την αρχή σαν αρχάριοι. Την αντίδραση της δεξιάς όμως πρέπει να την περιμένουμε. Μετά από δώδεκα χρόνια «εθνικής» παιδείας χρειάζονται δύο χρόνια απρακάλυπτης προπαγανδιστικής ύστερίας πάνω στην άπαια να στηρίξει την εκμετάλλευση των εργαζομένων.

● Η κατάληψη του πολυτεχνείου από τους φοιτητές και το νέο πραξικόπημα του Παπαδόπουλου αποτελούν την τελική χρεωκοπία της στρατιωτικής «Δημοκρατίας». Ο αφαιρισμός των φοιτητών και των εργατών από τα τάνκς του δικτάτορα προέδρου φέρνει σε τέλος επτά χρόνια προπαγανδιστικής για παραμόρφωση της λαϊκής θέλησης. Αυτό που δεν κατάλαβε ο κ. Παπαδόπουλος είναι πως ούτε η καταπίεση ούτε οι φυλακές ούτε ακόμα κι' αυτός ο φόνος είναι δυνατό ν' αφαιρέσουν από τον άνθρωπο το αίσθημα της ελευθερίας και του δικαίου. Γιατί αυτές δεν είναι ιδέες που εισάγονται εκ των έξω αλλά βασικές ανάγκες του ανθρώπου που πολύ λίγες γνώσεις χρειάζεται κανένας για να τις καταλάβει. Το στρατοκρατικό καθεστώς για να διατηρηθεί στην αρχή βασίστηκε στην άδικια, στην υπερβολική αύξηση των απολαβών των αξιωματικών του στρατού στο χαφιεδισμό, στη καταδίωξη κάθε ελεύθερης φωνής. Αυτό όμως ακριβώς τα σπριντίζα έγιναν και ο λόγος της ολόένα αυξανόμενης λαϊκής αντίδρασης που βρήκε πρώτη έκφρασή της στη φοιτητική εξέγερση. Μια εξέγερση ανοργάνωτη, αυθόρμητη μαζική. Ένας μικρός κομμάτι στο πανεπιστήμιο που λειτούργησε μόνο δυο μέρες εξαναγκάσε όλη την καταπίεστική δύναμη των στρατοκρατών να κινηθεί εναντίον του. Γιατί κατάλαβαν πως αυτός ο σταθμός ήταν η έκφραση του λαού. Ήταν η φωνή της Ελλάδας.

● Αεροπλάνο της αεροπορίας της Καμπουτίας βομβάρδισε και πάλι το προεδρικό μέγαρο της χώρας. Ο στρατηγός Λόν Νόλ παίρνει λίγο από το ίδιο φάρμακο που χρησιμοποίησε εναντίον του Σιχανούκ. Φυσικά μεμονωμένες απόπειρες δεν μπορούν ν' αποτελέσουν τη βάση της πτώσης μιας δικτατορίας. Μόνο σαν μέρος μιας πλατύτερης επαναστατικής δράσης έχουν σημαντικό ρόλο. Και στην Καμπουτία αυτή η επαναστατική δράση έχει κι' όλας κερδίσει κι' απελευθερώσει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας. Οι πατριώτες του Σιχανούκ κατέχουν την ύπαιθρο και πολιορκούν τις πόλεις. Με γερές βάσεις προχωρούν όλο και πιο κοντά στην απελευθέρωση της Καμπουτίας από τα άδρακλα της Σ.Ι.Α. Μέσα σε τούτα τα πλαίσια η διαπίστωση ότι μέσα στις στρατιωτικές τάξεις υπάρχουν άνθρωποι που ακούουν την φωνή του λαού και κατατάσσονται τους εαυτούς τους στην υπηρεσία του είναι μια ακόμα νίκη της Καμπουτίας.

● Κάπως απροσδόκητη ή συνέχεια των φοιτητικών γεγονότων στην Ελλάδα. Ένα νέο πραξικόπημα, τα τέσσερα ξανά στους δρόμους της Αθήνας και η «σωτηρία» της χώρας έχει ξαναπιεχθεί. Οι πρώτες ανακοινώσεις των προξικωματιών και του νέου ελληνικού «προέδρου» δίνουν μια αρκετά καλή εικόνα των σκοπών και επιδιώξεών τους. Αφού επτά χρόνια καταπίεσης δεν ήταν αρκετά για τη μετατροπή των Ελλήνων σε υπάκουα όντα θα συνεχιστεί η προσπάθεια ίσως για άλλα επτά, ίσως επ' άπειρον. Όμως πιστεύουμε πως βασικό ρόλο έπαιξαν και οι προσωπικές διαφορές των στρατοκρατών. Ηδη ενδείξεις των διαφορών είχαμε μόλις τελευταία με τους Μακαρέζο — Αλανιδη. Ίσως πολλοί να μην έβλεπαν με καλό μάτι την πορεία προς Παπαδοπουλική παντοδυναμία: Και ο ίδιος ο Παπαδόπουλος ίσως νάναι θύμα των ανθρώπων που τόσο τον υποστήριξαν, της ΣΙΑ. Πιστεύω πως δεν θα τον εγκατέλειπαν και κατά συνέπεια θα τον διατηρούσαν στο θρόνο του. Όμως αυτό που ενδιαφέρει την Αμερική δεν είναι ο Παπαδόπουλος αλλά το τι μπορούσε να προσφέρει ο Παπαδόπουλος. Αν μπορούσαν τώρα με τον Γκιζίκη να εξυπηρετούνται καλύτερα, λίγο θα νοιαστούν για τον καίμενο το Γιώργο.

● Στις προγραμματικές του δηλώσεις ο νέος «πρωθυπουργός» της Ελλάδας έχει ρίξει τη μάσκα και μας λέει τι ακριβώς να περιμένουμε. Προσπαθεί με μεγάλες προσπάθειες να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα. Ούτε λίγο ούτε πολύ λέει πως ο κόσμος είναι ελεύθερος να κάμνει ότι δεν απαγορεύεται από την κυβέρνηση! Και ούκ ολίγες οι απαγορεύσεις: οι φοιτητές μπορούν ν' έχουν αίτηματα φτάνει να μην τα διεκδικούν, οι εφημερίδες μπορούν να εκδίδονται φάνει να μη διαφωνούν, ο λαός μπορεί να θέλη φτάνει να μη ζητά. Και το πιο βασικό: οι εκλογές θα γίνουν ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ Η ΩΡΑ. Που μάς φέρνει στην αίσθηση του νέου πραξικόπηματος: οι ξενόδοιοι στρατοκράτες μετάνοισαν ακόμα κι' ότι τις ψευτοελευθερίες που «πρόσφεραν» Πίσω λοιπόν στην «επανάσταση». Όμορφος κόσμος, ήθικος, άγγελικά πλασμένος. Η ελευθερία κερδίζεται, δεν προσφέρεται. Η ελευθερία είναι δικαίωμα και ανάγκη, όχι πολυτέλεια. Ο αγώνας των φοιτητών και των εργατών μπαίνει σε νέα φάση. Δεν υπάρχουν πολλοί δρόμοι...

● Κύριος φοιτητής διάσχιζε την Λεωφόρο Αλεξάνδρας, στο δρόμο προς το σπίτι του, τα μεσάνυχτα της 16ης προς 17ην του Νιόβρη. Τον σταμάτησε ένοπλος χωροφύλακας και χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση, χωρίς ούτε καν να μιλήσει τον κτύπησε με τον υποκόπανο του όπλου του στην κοιλιά και το κεφάλι. Ο φοιτητής αντεπιτέθηκε, του πήρε το όπλο, το πέταξε και άρχισε να τρέχει. Έν τω μεταξύ παράλαβαν τον αστυνομικό 5 πολίτες που έτυχε να περνούν εκείνη την ώρα και τον έκαναν... του αλατιού.

● Τηλεφώνημα στο 100 από Κύπριο φοιτητή:

Φοιτητής: Σκοτώνετε τα παιδιά σας, τους φοιτητές, πρέπει να ντρέπεστε... Απάντηση: Είσαι κομμουνιστής και αναρχικός. Άμα χρειαστεί θα σκοτώσουμε και 10.000 και 500.000, ακόμα κι' ολόκληρο τον πληθυσμό (!)..

● Χωροφύλακες του 5ου αστυνομικού τμήματος Αθηνών, που έκτελούσαν καθήκοντα στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας το βράδυ της 16ης του Νιόβρη. Έθεάθησαν να κτυπούν δεκαπεντάχρονο αγόρι με τους υποκόπανους των όπλων και με κλωτσιές. Οί μικρός φώναζε και ζητού-

σε βοήθεια από τους διερχόμενους. Παρ' όλ' αυτά συνέχισαν να τον κτυπούν μέχρι που έπεσε αιμόφυρτος στο έδαφος.

● Πληγωμένοι φοιτητές και πολίτες που μεταφέρονταν στα νοσοκομεία, μέσα σε άσθενοφόρα οχήματα, είχαν τα χέρια ύφωμένα στο σήμα της νίκης.

● Στο χώρο του Πολυτεχνείου. Ανώτερος αξιωματικός της χωροφυλακής πυροβόλησε και σκοτώσε πολιτηκόμπωντας του το περίστροφο στον κρόταφο.

● Ανύποπτος πολίτης σκοτώθηκε από άδεοπότη σφαίρα, ενώ αγόραζε τσιγάρα από περίπτερο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας.

● Στρατιωτικό απόσπασμα κατευθυνόταν πεζεί προς στρατόπεδο. Κάποιος έκανε το θανάσιμο σφάλμα να μουρμούριση «φασίστες». Αποτέλεσμα: Ο επικεφαλής του απόσπασματος αξιωματικός τον δολοφόνησε εν ψυχρώ με περίστροφο.

● Δύο Κύπριοι φοιτητές συνελήφθησαν από χωροφύλακες ενώ περπατούσαν στο δρόμο. Με την δικαιολογία ότι κτύπησαν τη καμπάνα

της εκκλησίας του Αγίου Θωμά στο Γουδί. Οι φοιτητές εκείνη την στιγμή βρισκόντουσαν 500 περίπου μέτρα μακριά από την Εκκλησία.

● Στο κιγκλίδωμα της κεντρικής εισόδου του Πολυτεχνείου (προς την Πατισίων) είσαν ανεβασμένοι 30 περίπου φοιτητές και καλούσαν τους οδηγούς και τους πυροβολητές των τάνκς να μην υπακούσουν στις διαταγές των ανωτέρων τους, με συνθήματα σαν: «Μην πυροβολάτε, είμαστε αδέρφια». «Οί φοιτητές είναι μαζί σας», «Τα σίδερα αντιπροσωπεύουν την εξουσία οι ψυχές όμως είναι Ελληνικές». Οί στρατιώτες άρνθήκαν να εκτελέσουν διαταγή υπολοχαγού και να οδηγίσουν τα τάνκς εναντίον των φοιτητών. Τότε ο αξιωματικός ανέβηκε έξαλλος σ' ένα άρμα και συνέτριψε το κιγκλίδωμα καταπλακώνοντας μαζί και τους φοιτητές, που ήταν ανεβασμένοι σ' αυτό. Στη συνέχεια άδρες των Λ.Ο.Κ. και της χωροφυλακής όρμησαν στην αλή του Πολυτεχνείου, άπε την καταστραμμένη είσοδο, περνώντας πάνω από τα λυωμένα πτώματα και συνέχισαν το έργο του υπολοχαγού πυροβολώντας άδιάκριτα τους φοιτητές.

ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ

«ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ...»

...«Ερχεται ο Ανδρέας...» από το στόμα μιας άκαμπτης και επαναστατικής νεολαίας που ξεπέρασε την προπαγάνδα της Χούντας οτά Γυμνάσια και έδωσε ήρωικές μάχες στους χώρους των Πανεπιστημίων για

- Ελευθερία
- Δημοκρατία
- Λαϊκή Κυριαρχία.

«Ερχεται ο Ανδρέας...» ήταν ένα από τα πιο δυναμικά συνθήματα της Ελληνικής Πατριωτικής νεολαίας κατά την πρόσφατη ήρωική αντίσταση εις τας Αθήνας. Και είναι το όνομα που πάντα προκαλούσε και θα προκαλεί άλλεργία στους κατακτητές του Ελληνικού λαού, στους μισοφόρους στρατιωτικούς και στους πράκτορες της ΣΙΑ. Είναι το όνομα του άνυποχώρητου ήγέτη και άγωνιστή μιας Ελλάδας που θα άνήκει σ' όλους τους Έλληνες, του όραματιστή μιας γνήσιας λαϊκής Ελληνικής Δημοκρατίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. — Πάντα διαπιστώνει την ύπαρξη ενός ελληνικού προβλήματος και όχι μόνον το έκθετο με σπάνιας κοθάρτητος ακέφης, αλλά και το αντιμετωπίσει πάνω σε νέες και στερεώτερες βάσεις.

Επισημαίνει τα αίτια της οικονομικής και κοινωνικής καθυστέρησης της χώρας και προτείνει λύσεις για την άπομάκρυνση των εμποδίων και των παραμερισμών των δυνάμεων που αντιδρούν στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική της ανάπτυξη. Ίδιαίτερα, και πάντα σε σχέση με τα προβλήματα αυτά, ο Ανδρέας αναλύει τον ρόλο των πολιτικών δυνάμεων. Βασική του θέση είναι πως η εθνική αναγέννηση της χώρας προϋποθέτει άποκατάσταση των δημοκρατικών διαδικασιών σε όλες τις εκδηλώσεις της ύπμοσιας ζωής.

Πάντα έλεγε προς τους νέους της Ελλάδας «Θέλουμε μια Ελλάδα Ενωμένη: — Όπου θα οήσουν τα κηρύγματα εθνικού δίχασμου και πολώσεως, όπου όλες οι δυνάμεις θα δουλεύουν για την εθνική αναγέννηση.

«Όπως και τότε...»

Δυνατή: — που θα επιδιώκη συνειδητά να γίνη μεσογειοκή και ευρωπαϊκή δύναμη, την οποία να λογαριάζουν οι άλλες χώρες. Παρήφανα: — που να προβάλλεται παγκοσμίως όχι μόνο για ότι κληρονομήσαμε αλλά με ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε. Η Ελλάδα να μην ταυτίζεται μόνο με έρεμια και άγόμενα, αλλά με δημιουργία και ανθρώπους ζωντανούς. Ανεξάρτητη: — Με πλήρη εθνική κυριαρχία — Η Ελλάδα στους Έλληνες.»

Ο Ανδρέας Παπανδρέου ήγέτης τώρα του Πανελληνίου Απελευθερωτικού Κινήματος — ΠΑΚ — έξοριστος μακριά από την ύπόδουλη πατρίδα έμπνέει και καθοδηγεί τους νέους σε νέους άγώνες πάντα έτοιμος όποτε αυτοί το προστάξουν. Πάντοτε πίστευε ότι ο περίφθονος λαός μας θ' άγωνιστεί τότε μόνον όταν οι άτοχοί είναι ξεκάθαροι, όταν πεισθεί πως ο άγώνας του θα εδραιώσει την χωρίς όρους λαϊκή και ανεξαρτησία της πατρίδας μας, τη γνήσια λαϊκή δημοκρατία.

Στο έθελίο του «Τα τρία

δοκίμια» που ως γνωστόν κατασχέθηκε άμέσως από την χούντα, γράφει στο κεφάλαιο

ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Είναι δυο διαφορετικές μεταξύ τους πρωτογενείς έννοιες και συνυπάρχουν σε μια δύσκολη κατάσταση συμβίωσης μέσα στη συνθετική έννοια της δημοκρατίας. Η πρώτη έννοια είναι της «άτομικής ελευθερίας». Η δεύτερη είναι η «συμμετοχή του πολίτη» στις διαδικασίες του Κράτους ή, μ' άλλα λόγια, ο έλεγχός του πάνω στις κρατικές ενέργειες. Η άτομική, είτε προσωπική ελευθερία άναφέρεται στις έγγυήσεις που παρέχονται προς το άτομον εναντίον της εισβολής του Κράτους στην ιδιαίτερη περιοχή τους — στο σπίτι του. Ο Νόμος γ'ά τα Δικαιώματα του άτόμου και του Πολίτη άποτελεί ένα νομοθετικά μνημείο που άναγέρθηκε στην έννοια της άτομικής ελευθερίας. Η συμμετοχή των πολιτών, είτε ο άπό μέρος τους έλεγχος της πολιτικής διαδικασίας, που άποβλέπει στην έξασφάλιση ότι το Κράτος ύπηρετεί το γενικό συμφέρον, βρισκε την έκφρασή της στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, ή άποια «ιστορικά», έχει ταυτιστεί με την αρχή της καθολικής ψηφοφορίας. Η άτομική ελευθερία δεν συνεπάγεται λογικά τη λαϊκή κυριαρχία. Ούτε, πάλι, ή λαϊκή κυριαρχία συνεπάγεται

λογικά την άτομική ελευθερία. Όμως, ενώ αυτό είναι λογικά — θεωρητικά όρθό, ώστόσο δεν είναι πιθανό ότι είτε ή προσωπική ελευθερία είτε ή πραγματική λαϊκή κυριαρχία μπορούν να ύπάρξουν για πολύ ή μιά χωρίς την άλλη. Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα πως άποιαδήποτε ύπερτίμηση της προσωπικής ελευθερίας σε βάρος της λαϊκής κυριαρχίας, είτε το αντίθετο, στην πραγματικότητα ύποσκάπτει και τις δυό. Δεν πρέπει, έπομένως, να γίνεται μείωση της προσωπικής ελευθερίας προς όφελος της λαϊκής κυριαρχίας, και το αντίστροφο, άν θέλουμε ή καθενιά αρχή να εφαρμόζεται με αυθεντή τρόπο.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από μιά διόγκωση της λαϊκής κυριαρχίας (ή καλύτερα της εθνικής κυριαρχίας) σε βάρος της άτομικής ελευθερίας. Κι' αυτό μπορεί να στάθηκε ή αίτια για το ότι ή λαϊκή κυριαρχία κατόνησε μιά ακία της αρχικής της σημασίας, ένα πρόσχημα, ένας μονόδυσ, για την άνεμπόδιση ανάπτυξη της έξουσίας, του έλέγχου των σύγχρονων καταστημένων της ζωής μας.

Σάν ιστορική παρατήρηση, ή άποψη ότι ή αρχή της λαϊκής κυριαρχίας ύπόσκαψε την άτομική ελευθερία, είναι άναμφισβήτητη. Θα είταν όμως, λάθος να προχωρήσουμε παραπέρα, ύποστηρίζοντας ότι ή λαϊκή κυριαρχία, ή συμμετοχή των πολιτών στο Κράτος, είτε ο έλεγχος τους σ' αυτό, είναι μόνο πλασματικός. Ο άγώνας για την άτομική ελευθερία χωρίς μιά ούσιαστική λαϊκή κυριαρχία, άποτελεί ρομαντικό πεισισμό. Ένώ παραδεχόμαστε πως ή δημοκρατία, με την έννοια του έλέγχου των πολιτών στις ενέργειες του Κράτους, άποτελεί μιά τερατωδώς δύσκολη προσπάθεια, δεν πρέπει, ώστόσο, να εγκαταλείψουμε την έλπίδα πως είναι πραγματική άποποίηση. Γιατί άν δεν ύπάρχει αυτό, τότε κατά τη γνώμη μου, δεν ύπάρχει ούτε άτομική ελευθερία.

- Μεταποικισμός -

Είναι αδύνατο να εξετάσουμε την Κυπριακή πραγματικότητα, χωρίς ανάλυση των διεθνών πολιτικοοικονομικών δεδομένων και εξέλιξων.

Η μεταπολεμική περίοδος με τις κοινωνικές ανακατατάξεις χαρακτηρίζεται: α) Από την εμφάνιση ενός νέου συναγωνιστικού παράγοντα τόσο στην εξέλιξη των μέσων παραγωγής όσο και στην διεθνή ανταλλαγή είτε πρώτων υλών είτε αγαθών καταναλώσιμων.

β) Τα έθνη - απελευθερωτικά κινήματα καθιστούν στις πιο πολλές περιπτώσεις αδύνατη τη συνέχιση των παλαιών αποικιακών σχέσεων.

γ) Η διαιρετική διαμόρφωση της Ευρώπης καθιστά επικίνδυνο οποιοδήποτε πολιτικό - στρατιωτικό πειραματισμό σ' αυτή την περιοχή κι η σύγκρουση μοιραία τοποθετείται στον Αφρικοασιατικό και τον Λατινο - αμερικανικό χώρο.

Η Ευρώπη υφίσταται βαθεία την επίδραση αυτής της αλλαγής, αλλά οι απόπειρες ξεπεράσματος γίνονται πρὸς κατεύθυνση άσυνιδίαστες με την τωρινή πραγματικότητα, γιατί επιδιώκουν την διατήρηση των παλαιών παραγωγικών σχέσεων.

Χρειάζεται βαθεία αναπροσαρμογή των συστημάτων στην Ευρώπη για να μη συγκροτούνται με την τεχνολογική εξέλιξη και να μη αποδούν ήμισοποιίες του μεγάλου Αμερικανικού κεφαλαίου, που συγκεντρώνει την δυνατότητα τεχνολογικής έρευνας κι εξέλιξης. Κάτι το καινούργιο δημιουργείται στην Δυτική Ευρώπη. Νέες δυνάμεις ξεπηδούν κι αναζητούν από την άλλη, τρόπο δεσμού που να επιτρέψει επιτυχία στον συναγωνισμό για ενσωμάτωση της τεχνολογικής προόδου.

Από την άλλη η επαναστατική εξέλιξη των μέσων παραγωγής καθιστά ακόμα πιο έντονες τις αντιθέσεις στον καλούμενο παλιό κόσμο κι άγεφύρωτη την αναγκαιότητα αυτής της εξέλιξης από την μία και των κοινωνικών παραγωγικών σχέσεων από την άλλη. Στις παλιές αλλά και σε χώρες που δεν είχαν προέλθει από αποικιακή διάλυση γίνεται απόπειρα διατήρησης της κηδεμονίας υπό νέα μορφή. Έπεκράτησε να καθορίζουμε αυτές τις νέες σχέσεις σαν νεοαποικισμό υπό την έννοια ότι σημαίνουν υπόταξη κι εκμετάλλευση της οικονομίας σε συνεργασία με μια ντόπια οικονομική ολιγαρχία, η οποία δραματίζει τον ρόλο μιας ξενοκίνητης πολιτικής ολιγαρχίας.

Πιστεύουμε πως το να περιορίσει κανείς τα μεταπολεμικά φαινόμενα σ' αυτόν τον όρο θάταν σφάλμα. Γιατί πέραν απ' αυτής της μορφής τις σχέσεις, η διατήρηση ξένων πολεμικών βάσεων, η διαμόρφωση πολιτικών σχημάτων που να επιβάλλουν την παρουσία ή την κηδεμονία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, η δημιουργία κρατών (είτε με διάριση είτε με μεταφύτευση) που να διαδραματίζουν τον ρόλο πληρεξουσίου των μεγάλων ιμπεριαλιστικών συμφερόντων, αποτελούν φαινόμενα που χαρακτηρίζουν ολόκληρες περιοχές και που πιστεύουμε πως σωστότερα αποδίδονται με τον όρο μεταποικισμός.

Η Κύπρος αποτελεί κλασικό παράδειγμα από αυτή της απόψεως με κύριο

στόχο την στρατιωτικοπολιτική της σημασία και πολύ λιγότερο την οικονομική.

Από την άλλη η εισαγωγή της ατομικής ενέργειας στην παραγωγή και η δημιουργία της ηλεκτρονικής παραγωγής και της παραγωγής κλειστών κυκλωμάτων, επέφερε μία επανάσταση στις παραγωγικές σχέσεις. Το ψηλό κόστος έρευνας εξαναγκάζει σε συγκέντρωση κι η δημιουργία κλειστών οικονομικών κύκλων όπως η Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά, αποτέλεσε μία απόπειρα ξεπεράσματος με στόχο τον έλεγχο τόσο των τιμών πρώτων υλών (σε βάρος των υποαναπτυγμένων χωρών παραγωγών πρώτων υλών) όσο και των ειδών κατανάωσης. Η Ευρώπη δεν ξεπέρασε την κρίση για τί ήταν φανερό πως χωρίς αναπροσαρμογή των κοινωνικών συστημάτων και των παραγωγικών σχέσεων η κρίση είναι άξεπραστη και το Αμερικανικό κεφάλαιο τείνει να μετατρέψει σε ημιαποικία ολόκληρη την Δυτική Ευρώπη με αντίκτυπο στον υπό - ανάπτυξη Αφρικοασιατικό χώρο. Αυτά τα προβλήματα είναι απαραίτητα να μελετηθούν, γιατί από τα συμπεράσματά μας θα εξαρτηθεί η οικονομική μας κοσμοθεωρία κι ο προσανατολισμός της Κυπριακής οικονομίας. Η άμυνα των υπό - ανάπτυξη χωρών στηρίζεται πάνω στην συλλογική συνδικαλιστική αντίμετώπιση του θέματος. Όλα αυτά με την σειρά τους δημιουργούν τεράστιες αντιθέσεις στον καλούμενο μητροπολιτικό χώρο. Η άποψη περί μονοδιάστατης οικονομίας που προκύπτει από την χρηματιστηριακή διάθεση μετοχών σε στρώματα που παραδοσιακά δεν ανήκουν ούτε στους εργοδότες ούτε στους ελέγχοντας τά μέσα παραγωγής, δεν αντέχει στην κριτική, γιατί σημασία έχει ο ουσιαστικός έλεγχος των μέσων παραγωγής τά οποία εξακολουθούν να παραμένουν στα μονοπώλια κά χέρια κι η χρηματιστηριακή συμμετοχή αποτελεί απομύζηση του αποταμιευμένου κεφαλαίου στα χέρια των λαϊκών στρωμάτων και χρησιμοποίηση του κατά το δοκούν από τά τράστ και τά μονοπώλια.

Είναι αυτά τά τράστ και μονοπώλια που καθορίζουν σε πολλές περιπτώσεις την εξωτερική πολιτική μερικών μεγάλων από τό μεγάλο κεφάλαιο, ιδιαίτερα στην Λατινική Αμερική. Είναι φυσικό οι λαοί ν' αγωνίζονται ενάντια σε μία τέτοια κατάσταση. Κι' η απόμυζηση κάθε Άγωνα συμφέρει μονάχα στους μεγάλους ιμπεριαλιστικούς εκμεταλλευτικούς κύκλους. Συμφέρον των λαών είναι η σύνδεση τους, η αλληλεγγύη, η δημιουργία ενός ενικού μετώπου γι' αντιμετώπιση των κοινών κινδύνων.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Δέν θα αναλύσουμε την προϊστορία του Κυπριακού δράματος. Θα περιοριστούμε στην τωρινή φάση. Ο Κυπριακός λαός στερήθηκε το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης. Οι συνθήκες, τό γιατί οδηγηθήκαμε σ' αυτό τό αποτέλεσμα και πάλι πρέπει να αναλυθούν ιδιαίτερα. Σήμερα αντιμετωπίζουμε μία δεδομένη κατάσταση. Τους Τουρκικούς θύλακους τις πράσινες γραμμές φρουρούμενες και εξασφαλισμένες, την ξένη διείσδυση, την απόλυτη της άμυντικής αυτοδυναμίας μας και την

έλλειψη προϋποθέσεων μαχητικής λαϊκής κινητοποίησης.

Η δξηση της κατάστασης στη Μέση Ανατολή, η διάλυση των ξένων βάσεων στην Λιβύη ή διατάραξη του συσχετισμού δυνάμεων στην Μεσόγειο, φέρνει την Κύπρο στο επίκεντρο του «ένδιαφέροντος». Από την άλλη η εκκρεμότητα, εκτός από τό «άνεπιθύμητο» της ύπαρξης μιας αδέσμευτης μικρής χώρας στην Ανατολική Μεσόγειο, απειλεί σε περίπτωση υποτροπής ταράχων, να διασαλεύσει την ομαλότητα στις ένδομοτικές σχέσεις στην περιοχή. Από αυτό πηγάζει η ανάγκη καιότητα για τούς μεγάλους παράγοντες για την επιβολή λύσης στο Κυπριακό πρόβλημα. Δέν συζητιέται η Ένωση από αυτούς τούς κύκλους κάτω από τις δοσμένες συνθήκες και με την Τουρκία να διαδραματίζει βασικό ρυθμιστικό παράγοντα στην διαμόρφωση λύσης. Όυτε όμως και η λύση της ανεξάρτητης, ενιαίας αποστρατικοποιημένης Κύπρου. Ικανοποιεί τά συμφέροντα που επεμβαίνουν στην λύση

σ' αυτή την βάση. Ένας δεύτερος όρος θάδινε στην Τουρκία τό δικαίωμα να παραμείνει κι αν ακόμα η βάση διαλυόταν, με αποτέλεσμα τον μόνιμο κίνδυνο Τουρκοποίησης σε τέτοια περίπτωση.

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ

Η διάγνωση των ξένων κύκλων που συνέλαβαν την συνωμοσία, ήταν ότι ο Πρόεδρος Μακάριος δέν θα δεχόταν ποτέ να συνεργασθί πρὸς αυτή την κατεύθυνση. Οι ξένοι θάπρεπε να δράσουν ώστε ένα διάδοχο σχήμα να αποδέχεται να διαδραματίζει αυτό τον ρόλο. Φαίνεται πως οι ξένοι είχαν εξασφαλίσει αυτό τον παράγοντα. Τά άλλα ήταν απλά.

Η συνωμοσία για την δολοφονία του Αρχιεπισκόπου αναλήφθηκε από κλιμάκιο έγκληματιών με στόχο την επιβολή της πιο πάνω λύσης από τό διάδοχο σχήμα.

Τά γεγονότα είναι ήδη

Πρόεδρου θά κινδυνεύουν. Χρειάζεται μία θαρραλέα αντιμετώπιση της κατάστασης. Χρειάζεται αξιοποίηση όλων των παραγόντων που αποκλείουν μία ξένη επέμβαση. Καί πρὸς αυτή την κατεύθυνση έχουμε ήδη επίσημες δηλώσεις που θά μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν.

Αν έτσι εξουδετερώσουμε αυτούς τούς κινδύνους θά μπορούμε απερίσπαστα να στραφούμε πρὸς τό εσωτερικό μέτωπο, να αποκτήσουμε αυτοδυναμία ασφάλειας, να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις που θά καθιστούν αδύνατη την πρόβλεψη των ξένων συνωμοτικών κύκλων για υπόδουλο ή πειθήνιο διάδοχο σχήμα. Χρειαζόμαστε ουσιαστική δημοκρατία, κοινοβουλευτική ανέλιξη και μαχητική αυτοδυναμία.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Τό ενιαίο εσωτερικό μέτωπο πρέπει να είναι εύρύ. Να περιλαμβάνει όλα τά πατριωτικά στοιχεία, ανεξάρτητα από ιδεολογική τοποθέτηση.

Η ΕΔΕΚ πρωτοστάτησε πρὸς αυτή την κατεύθυνση. Δυστυχώς ώρισμένες εσωτερικές δυνάμεις κατάφεραν πλήγματα ενάντια στο εσωτερικό μέτωπο και δημιούργησαν προϋποθέσεις εύκολων ταχυδακτυλουργικών επεμβάσεων από ξένους κύκλους. Αλλά και πέραν τού του υπάρχει μία γραμμική διαχωρισμός. Όρισμένες δυνάμεις τέθηκαν στην υπηρεσία ξένων υπηρεσιών, στράφηκαν ενάντια στον λαό και την υπόθεσή του. Δέν μπορούμε εν ονόματι της ενότητας να δώσουμε συγχωροχάρτι στους συνωμότες, ούτε να δεχθούμε Δούρειο ίππο εις βάρος αυτής της ίδιας ενότητας. Η ενότητα προϋποθέτει μίνιμουμ κοινότητας σκοπών και έλατηρίων, Αντιταχθήκαμε στο ύποπτο σύνθημα της διαίρεσης του λαού σε εθνικόφρονες και μη και στους αυτόκλητους διανομείς πιστοποικιακών εθνικών φρονημάτων, μερικοί από τούς οποίους βρέθηκαν ολότελα αναμεμιγμένοι στην συνωμοσία. Έμεις κηρύτουμε την ενότητα του λαού. Αλλά όχι ενότητα αφέσεως άμαρτιών στους ξενοκίνητους συνωμότες. Οι εϋθύνες του Έθνάρχου Μακαρίου πρὸς αυτή την κατεύθυνση είναι μεγάλες. Γιατί μέσα στις δοσμένες συνθήκες ο ρόλος του είναι αποφασιστικός για την διαμόρφωση της πορείας. Υπαναχώρηση πρὸς τούς εξωτερικούς εχθρούς με την έλπιδα μείωσης της συνωμοσίας, ενσωμάτωση ή κάλυψη των ντόπιων συνωμοτών εξεμμελισμό των ύπερ-συνωμοτών είναι αδιανόητη και θά οδηγήσει πρὸς την αν

τίθητη κατεύθυνση, σε ένταση της συνωμοσίας. Στροφή πρὸς τον λαό, πάταξη των συνωμοτών, συμμαχία με τούς αντισυνωμοτικούς παράγοντες εξωτερικά και εσωτερικά, αποτελούν κλειδιά για έξοδο από τό αδιέξοδο. Είναι ίσια ίσια ή τακτική της πολυύπλευρης προσέγγισης χωρίς βασικό ξεκαθαρισμένο στόχο, που ώ δήγησε τό Κυπριακό στην σημερινή τραγική εκκρεμότητα. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις. Ο λαός έδωσε πανηγυρική υποστήριξη στον Πρόεδρο Μακάριο. Ο λαός μετά την απόπειρα με τις εκδηλώσεις του έδειξε την απόφαση του να υπεραμυνθί της υπόθεσής του και της ηγεσίας του. Αρκεί να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις. Να δημιουργηθί ο όρθος πολιτικοστρατιωτικός περίγυρος. Να χρησιμοποιηθούν μαχητικά οι συνεπείς πατριωτικές δυνάμεις. Υπάρχουν οι εθνικές λαϊκές δυνάμεις που είναι έτοιμες για κάθε θυσία για τον τόπο και για τον λαό. Να αξιοποιηθούν. Η ΕΔΕΚ επανειλημμένα τονίσε αυτή την αναγκαιότητα. Καί προχώρησε σε συγκεκριμένες εισηγήσεις για ξεκαθάρισμα και για δημιουργία εϋεθρικού νόμιμου σώματος με στόχο την τελική πλήρη αυτοδυναμία.

ΟΙ «ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ» ΚΑΙ ΟΙ «ΡΕΑΛΙΣΤΕΣ»

Οι θεωρίες των αδιαλλάκτων και των διαλλακτικών επανέρχονται. Ο Ντεκτάς δηλώνει ότι ο Μακάριος είναι αδιάλλακτος ένωτικός. Οι ξένοι κύκλοι κινούνται την εξόντωση των αδιαλλάκτων. Έμεις δηλώσαμε επανειλημμένα πως αν αδιαλλαξία είναι ν' αγωνίζεται κανείς για εδαφική άκεραιότητα, για αποκλεισμό της διχοτόμησης για αποκλεισμό της αποικιοποίησης θά παραμείνουμε άνενδοτα αδιάλλακτοι και ότι και με γυμνό άσπλο χέρι θά βρεθούμε στο μετερίζι της τιμής για νά αγωνιστούμε γι' αυτό που πιστεύουμε, για να παραμείνουμε πιστοί στην λαϊκή έντολη. Η ΕΔΕΚ χωρίς ύπολογισμό θυσιών αλλά και με σύνεση και εϋθύνη τοποθετείται πάνω στα θέματα και τά προβλήματα τού τόπου. Ρεαλισμός που να ισοδυναμεί με συνεχή υπαναχώρηση και ραγιαδισμό είναι απαράδεκτος και οδηγεί στον εξανδραποδισμό του λαού. Αλλά και έξαλλος βερπαλισμός και συνθηματολόγηση για δημαγωγία και φτηνή πατριωτισμό, είναι τό ίδιο επικίνδυνος για τον λαό μας και τό θέμα μας.

Νάναι τυχαίο τό κράμα των συνωμοτών από κύκλους «μετριοπαθών ρεαλιστών» και «αδιαλλάκτων ένωτικών» που βρέθηκαν σε κοινό μέτωπο ενάντια στον πρόεδρο και ενάντια στον Κυπριακό λαό;

Β. ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ.

του Κυπριακού.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διχοτομικές λύσεις, ίκανοποιούν μερικές από τις μεγάλες δυνάμεις αλλά προσκρούουν στην ένσταση άλλων ένδιαφερομένων μερών και φυσικά στην αντίσταση του Κυπριακού λαού. Έτσι άρχισε να εξυφανίνεται η καινούργια φάση της συνωμοσίας, με στόχο την έμμεση κατάργηση της Κυπριακής ανεξαρτησίας και την άμεση ύπαγωγή της στο άρμα του ΝΑΤΟ. Φαίνεται πως τό τροποποιημένο Λέμνιτσερ με τό μανδύα της διπλής ένωσης μπαίνει προσωρινά στο περιθώριο, γιατί και η Τουρκία ακόμα δέν θάδελτε μ' εύχαρίστηση την Έλλάδική επίσημη παρουσία βαθεία στον Ανατολικομεσογειακό χώρο. Τό σχέδιο προσαρμόστηκε στην νέα αναγκαιότητα. Ένταξη της Κύπρου στο Νάτο. Παραχώρηση μίας μεγάλης στρατιωτικής βάσης με όρο την μόνιμη στάθμευση Τουρκικών στρατευμάτων. Λόγω της μικρής απόστασης ή Τουρκία θάταν φυσικό να διαδραματίζει τον κύριο ρόλο

γνωστά. Ο λαός έχει θυγάλει τά συμπεράσματα του τόσο για τούς ξένους κύκλους όσο και για τούς ντόπιους κύκλους πέραν από τούς αυτούργους. Ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος έχει ήδη έμμεσα υποδείξει την κατεύθυνση.

Εφ' όσον οι ξένοι μπορούν να στηριζονται πάνω σε διάδοχα σχήματα προσαρμοσμένα στις δικές τους κατεύθυνσεις, η συνωμοσία θά συνεχίζεται και τόσο ο τόπος όσο και η ζωή του

Τά πρόσφατα γεγονότα εις Ελλάδα

με τά τάνκς πάνω από άπλα παιδιά δολοφονώντας ή τραυματίζοντας τα σοβαράτα, για να διαλύσουν άνα μ ά κ τ ω ς; Ποιοί διέπραξαν θ ε λ η μ α τ ι κ ά δ εκάδες, ή ακόμα εκατοντάδες έγκλήματα; Ποιοί κατάρθωσαν να επιβάλλουν την τάξη μετά από πολύωρο κατ' οίκου πε-

ριωρισμό και άλλες διατάξεις, τις οποίες όσοι παρέβησαν καταδικάστηκαν για χρόνια φυλακή; Ποιους θεωρούν αντιδημοκρατικούς, όταν αυτοί απαγόρευσαν τη έλευθηρία του Τύπου, τρέμοντας τη φωνή του λαού; Τά σχόλια είναι περιττά. Ένα μεγάλο μπράβο αξίζει στους φοιτητές που υπήκαν τό θάρρος να τά βάλλουν με τούς μεγάλους. Βέβαια τέ-

τοιες ενέργειες πρέπει να είναι κατάλληλα προετοιμασμένες και διοργανώσιμες για να φέρουν αποτέλεσμα. Κάτι τέτοιο δέν συνέβηκε στην Ελλάδα. Πάντως είναι αξιοί θυμασμού και συγχαρητήριων εκείνοι που διαδήλωσαν σταθερά τις ίδιες τους και θυσία στήκαν στο δωμά της δημοκρατίας.

ΜΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΧΡΟΝΗ ΜΑΘΗΤΡΙΑ.

ση - κριτική - ξενή λογοτεχνία - ποιηση - κριτική - ξεν

Τραγούδια της λευτεριάς

ΣΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Η ΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ή τωρα ή ποτες

Κοιτάχτε 'Αδέρφια στην 'Ανατολή.
'Ο ήλιος, ο ήλιος έρχετ' όπο κεί.
Στήν Ταυλάνδη φάνηκε τό ΦΩΣ
'Ο δρόμος ο μόνος 'Αδέρφιο είν' αυτός
'Έχουμ' 'Αδέρφια σπίθα στήν καρδιά
'Ηρθε ή ώρα νά γινεί φωτιά
Στήν Ταυλάνδη φάνηκε τό φώς.

'Ο δρόμος 'Αδέρφια είναι ανοικτός
Νά βγούμε στους δρόμους χιλιάδες φωνές
'Απάνω 'Αδέρφια ή ΤΩΡΑ ή ΠΟΤΕΣ
Στου εδρόμου, στους δρόμους 'Αδέρφια 'Εμψός.

Στη Μανα

'Ελα μάνα νά σου δώσω
ένα όλόθερμο φιλι
γιατί πάω ν' άπεργήσω
στή σχολή χωρίς ψωμί.
Κι' άν με πάνε για φαντάρο
και διά τό πειθαρχικό
'Ένας είμαι πού θά φύγω
και θά μείνουν εκατό.
'Όσοι μείνετε αδέρφια
όσοι μείνετε παιδιά
πολεμήστε για τό δικια
για τ' άκαδημαϊκά
Βάλτε δύναμη στα χέρια
και ότσάλι στήν καρδιά
και ή νίκη ή δική μας
θάναι πιό πολύ κοντά.

Ελευθερία

Πρωτοπόροι πάντα στον 'Αγώνα
είμαστε μεις οι φοιτητές
Στήν φοβέρα και στή βία
δέν δειλιάζομε ποτέ.
Μπορεί όλα νά τό πάρουν
μά κανένας δέν μπορεί
νά μάς πάρη νά μάς κλέψη
τήν αδούλωτη ψυχή
Γιατί έμεις με τόλμη θάρρος
και ότσάλινη καρδιά
πολεμούμε για τό δικιο
και για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Είμαστε όλοι ενωμένοι
και τραβάμε πάντα έμπρός
κι' ο νικητές θά είναι
ο κυρίαρχος λαός
Λαλάλάλα λαλάλα
λάλα λαλάλάλα
λάλα λαλάλάλα
λά «λαός λαός λαός ΛΑΟΣ».

Τη Ρωμιοσυνη μην την κλαις

Τη Ρωμιοσύνη μην την κλαίς, — εκεί πού πάει
νά σκύψει

με τό σουγιά στο κόκκαλο, με τό λουρι στο
σβέρκο,

Νάτη, πετιέται άποεαρχής κι άντριάει και
θεριεύει
και καμακώνει τό θεριό με τό καμάκι του ήλιου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Γράμμα από έξωτερικό

Μέ ιδιαίτερη χαρά λάβα-
με και δημοσιεύουμε γράμ-
μα του γνωστού γλωσσολό-
γου και εκδότη των «Τετρα-
δίων του Ρήγα» συναγωνι-
στή Α. Μεσηβρινού.
Η Σοσιαλιστική Νεολαία
(ΕΔΕΝ) ευχαριστεί θερμά
τόν εξαιρετό Δάσκαλο για
τά τόσο καλά του λόγια
και δραττόμεθα της ευκαι-
ρίας νά του εκφράσουμε την
ευγνωμοσύνη μας για την
προσφορά του στα ελληνι-
κά γράμματα και για τούς
δημοκρατικούς του αγώνες.

Στή Σύνταξη
της «Σοσιαλιστικής Έκφρα-
σης»
Λευκωσία.

Αγαπητοί Σύντροφοι,

'Ελαβα τά δύο φύλλα
της «Σοσιαλιστικής έκφρα-
σης», πού με τόση καλο-
σύνη μου στείλατε, και θέ-
λω νά σας ευχαριστήσω με
τήν καρδιά μου.

Τά διάβασα με σληθινό
ενδιαφέρο και δε φαντάζε-
στε πόσο χάρηκα, διαπι-
στώνοντας ότι στήν Κύπρο
υπάρχουν άξιοι νέοι σοσια-
λιστές, πού ξέρουν τί θέ-
λουν και πώς νά τό εκφρά-

σουν. Από τά λίγα αυτά
φαίνεται πώς προσέχετε την
ύλη του φύλλου και δείχνε-
τε σεβασμό στους αναγνώ-
στες σας τόσο με τό περι-
χόμενο, όσο και με τή γλώ-
σα. Χαίρομαι τή ζωτά-
νια σας και ταυτόχρονα τή
θέληση σας νά ενημερώνε-
στε καλά πάνω στα συγκλο-
νιστικά γεγονότα πού λα-
βαίνουν χώρα στις μέρες
μας. Χαίρομαι πού πολεμά-
τε νά ξυπνήσετε συνειδήσεις
και νά φωτίστε κι άλλους
νέους ώστε νά πληθύνουν
οί αγωνιστές της αληθινής
ελευθερίας, αυτοί δηλαδή
πού δέν καπηλεύονται τις
ελπίδες του λαού.

Πολύ θά ήθελα νά Σας
βοηθούσα με τίποτε γρα-
φό. Μά για την ώρα του-
λάχιστο δε μου είναι βολε-
τό, αφού έχω μεγάλο φόρ-
το εργασίας. Σας εύχομαι
νά συνεχίστε τή δημοσιο-
γραφική — διαφωτιστική
— σας δράση και νά την
προωθήσετε όσο μπορείτε
για τό καλό όλων μας. Και
κείνων πού σας πολεμούν.

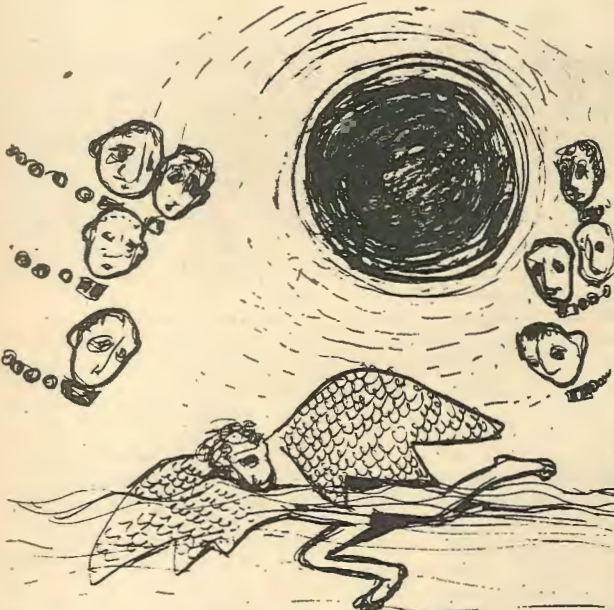
Μέ αγάπη,
Α. ΜΕΣΕΒΡΙΝΟΣ.

Συλλειτουργο

Κάτου άπ' τις λευκές συντροφιά πουλιά και
καπετάνιοι,
συλλειτουργο άρχινίσανε με τον καινούργιο Μάη

Τά φύλλα φέγγουνε κεριά στ' άλωνι της
Πατρίδας
κ' ένας άητός από ψηλά διαβάζει τό Βαγγέλιο.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Εις Σαμον

'Όσοι τό χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται,
Ζυγόν δουλείας ός έχωσι'
θέλει άρετήν και τόλμην ή ελευθερία.

Αυτή (και ο μύθος κρύπτη
νοών άληθείας) επτέρωσε
τόν 'Ίκαρον' και άν έπεσαν
ο πτερωθεις κ' ένπνήθ θαλασσωμένος.

'Αφ' ύψηλά όμως έπεσε,
και άπέθανεν ελεύθερος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

'Η «Σοσιαλιστική Έκφραση» εκδίδεται κά-
θε 15 μέρες από συντακτική επιτροπή και εκφρά-
ζει την επίσημη γραμμή της Σοσιαλιστικής
Νεολαίας (ΕΔΕΝ), Τ.Κ. 1064 Λευκωσία, Κύ-
προς. 'Η «Σοσιαλιστική Έκφραση» κυκλοφορεί
κάθε δεύτερη Παρασκευή σαν ένσωματωμένο φύ-
λο της έφημερίδος «ΤΑ ΝΕΑ».
'Ενυπόγραφες συνεργασίες δέν εκφράζουν
κατ' ανάγκη άπόψεις της Σ.Ν.—ΕΔΕΝ.

'Η Ευβέρηνσις στηρίζεται σε λαϊκές δυνάμεις.
(Γ. Παπαδόπουλος)

